

[Finansministeren.]

inden vi får en skattereform. Jeg er da helt enig i, at hvis det virkelig var sådan, at der ville gå mange år, kunne vi ikke behandle disse problemer på den måde, de er behandlet her. Jeg vil gerne sige helt klart og tydeligt, at jeg mener, det er en rigtig beslutning, som træffes; når man siger, at vi ikke i øjeblikket kan gennemføre forhøjelsen af lønmodtagerfradraget fra 400 kr. til 800 kr. Jeg synes, det er en rigtig beslutning at tage på hele den baggrund, der foreligger nu, og det er ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Ømann forsøger at give det udseende af, at vi har svinget meget på dette punkt, at jeg har sagt ét for en måned siden og nu siger jeg noget andet i dag. Jeg vil bare anbefale det ærede medlem at læse Folketingstidende, sp. 446 og 447, hvor det ærede medlem kan se, at jeg ikke alene havde sagt i min fremsættelsestale, at jeg mente, at der var en sammenhæng mellem dette spørgsmål og skattereformen, men at jeg også ved førstebehandlingen i et svar til det ærede medlem hr. Foged gjorde de samme betragtninger gældende: at jeg i og for sig mente, at dette hørte hjemme i en skattereform, men at det, hvis denne skattereform kunne tænkes gennemført inden den 1. juli 1966, måtte med i ligningsloven. Der er altså ikke tale om nogen stor svingning fra min side; men jeg erkender da det uheldige i, at man stiller forslag om en ændring og derefter tager ændringen tilbage, selv om man har taget forbehold.

Det er nu engang sådan, at folk, herunder folketingsmedlemmer, lægger mindre mærke til de forbehold; man er kommet med, når man har fremlagt en sag; end til selve forslaget. Der er altså taget temmelig tydeligt forbehold fra min side i denne sag; og jeg vil gerne fastslå, at er situationen den, at der ikke er mulighed for at gennemføre en skattereform til den 1. juli 1966 — og efter de udtalelser, der foreligger i pressen fra ledende folk inden for de forskellige partier, kan man ikke med nogen meget stor sandsynlighed regne dermed — så er situationen altså en anden end den, som var forudsætningen ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Jeg er i øvrigt ganske enig i den betragtning, at vi ikke kan gennemføre en forhøjelse af lønmodtagerfradraget, som vil

komme statskassen ca. 100 mill. kr., hvis vi ikke samtidig kan løse de andre problemer. Jeg tænker ikke bare på, om der kommer en skattereform; jeg tænker også på, om vi løser problemerne i den forstand, at vi som led i denne skattereform skaffer de penge, der skal til for at klare skattereformen, for det er jo også en af forudsætningerne. Med den situation, der er i dag, tror jeg, de fleste lønmodtagere vil forstå det, når vi siger, at dette forslag hører hjemme i en skattereform. Vi vil stadig væk arbejde på, at det kommer med, og vi tror også, vi kan sige, at med den stilling, der nu er taget i udvalget, er det så godt som sikkert, at spørgsmålet bliver løst i forbindelse med en skattereform, men der må også være penge til at køre disse ting igennem for, og det er der ikke i øjeblikket. Enhver ved jo, at regeringens synspunkt er det, at vi for det første skal skaffe ganske mange penge til dækning af udgiftsstigningen på finansbudgettet for 1966-67, og at vi også dernæst helst skulle skaffe nogle penge i indeværende finansår, hvis vi skal have mulighed for at føre, hvad jeg vil kalde for en rimelig og fornuftig finanspolitik. I den situation kan det jo heller ikke være det rigtige at komme med en forhøjelse af lønmodtagerfradraget af den foreslåede størrelse; men det betyder ikke, at vi har opgivet forhøjelsen af lønmodtagerfradraget, absolut ikke, og alle de gode argumenter, der er anført for en forhøjelse kan vi fuldt skrive under på, og dem står vi ved.

Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen den tjeneste at sige, at hans version er den rigtige; jeg har desværre ikke læst den pågældende fremstilling i dagbladet Information, men den version af forløbet, som det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen gav fra talerstolen, er den rigtige, det skal der slet ikke være nogen tvivl om, og vi skal ikke gøre noget som helst forsøg på at give det udseende af, at den anden version har noget på sig. Vi har taget stilling til situationen, og vi har efter de udtalelser, der forelå fra venstre og det radikale venstre stillet ændringsforslag om, at forhøjelsen bortfalder, og tager naturligvis det fulde ansvar for denne beslutning.

Jeg forstår, at det konservative folke-